Rok VIII.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. 3. Warszawa, dnia 15 marca 1939 r.

Prenumeratę (w Warszawie zł. 12 rocznie, poza Warszawą zł. 16) przyjmuje wyłącznie Księgarnia Rolnicza w Warszawie, ul. Mazowiecka 10.

T R E Ś Ć:

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

18. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1939 r. o ustaleniu na rok 1939 wykazu imiennego nieruchomości podlegających przymusowemu wykupowi (Dz. U. R. P. z 15.II.39 r. Nr 12, poz. 65) 64
19. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1939 r. o ustaleniu planu parcelacyjnego na rok 1940. (Dz. U. R. P. z 15.II. 1939 r. Nr 12, poz. 66) 81
20. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 3 lutego 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, a co do § 5 również w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o umowach zbiorowych cukrowniczo-plantatorskich na okres kampanijny 1939/40 (Dz. U. R. P. z 11. II.1939 r. Nr 11, poz. 60). 83
21. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14 lutego 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych o komisjach nadzorczych nad obrotem zwierzętami gospodarskimi i drobiem, nad hurtowym obrotem mięsem oraz nad organizacją targowisk (Dz. U. R. P. z 25.II.39 gr. Nr 14, poz. 88). 87

Wykaz ustaw i rozporządzeń 91

OKÓLNIKI I PISMA OKÓLNE.

22. Pismo okólne Ministerstwa Rolnictwa i R. R. Nr Apr. 57/74-1 z dnia 31 stycznia 1939 r. o instrukcji w sprawie nadzoru nad cenami 92

SKOROWIDZ RZECZOWY.

APROWIZACJA.

poz. 22, instrukcja w sprawie nadzoru nad cenami . . .

OBRÓT ZWIERZĘTAMI GOSPODARSKIMI I DROBIEM.

poz. 21, o komisjach nadzorczych nad obrotem zwierzętami i mięsem i nad organizacją targowisk 87

PLAN PARCELACYJNY.

poz. 19, plan parcelacyjny na 1940 r. 81

REGULOWANIE GOSPODARKI CUKROWEJ I BURACZANEJ.

poz. 20, o umowach zbiorowych cukrowniczo-plantatorskich . 83

WYKAZ IMIENNY.

poz. 18, wykaz imienny na 1939 r. 64

18.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lutego 1939 r.

o ustaleniu na rok 1939 wykazu imiennego nieruchomości podlegających przymusowemu wykupowi.

Na podstawie art. 19 cz. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 1, poz. 1) oraz art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 grudnia 1927 r. o terminach ogłaszania i wykonania planów parcelacyjnych i wykazów imiennych nieruchomości, podlegających wykupowi na cele reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr 114, poz. 973) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustalony w § 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 57) plan parcelacyjny na rok 1939 dla gruntów prywatnych został w województwach: lubelskim, białostockim, wileńskim, nowogródzkim, poleskim, wołyńskim i krakowskim wykonany w całości przez rozparcelowanie niezbędnej dla pokrycia planu ilości gruntów prywatnych, wobec czego nie ma podstawy do poddania przymusowemu wykupowi na mocy art. 19 cz. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej nieruchomości ziemskich, położonych na terenie wymienionych województw.

§ 2. Ustalony w § 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1938 r. (Dz. U .R. P. Nr 9, poz. 57) plan par-

celacyjny na rok 1939 dla gruntów prywatnych został w województwach: warszawskim, łódzkim, kieleckim, tarnopolskim, stanisławowskim, lwowskim, śląskim, poznańskim i pomorskim wykonany częściowo, wobec czego niezbędna dla pokrycia planu ilość gruntów prywatnych:

498	ha	w województwie	warszawskim,
3.518	"	"	łódzkim,
337	"	"	kieleckim,
3.677	"	"	tarnopolskim,
1.417	"	"	stanisławowskim,
3.093	"	"	lwowskim,
7.438	"	"	śląskim,
20.275	"	"	poznańskim,
17.437	"	"	pomorskim,

ogółem 57.690 ha zostaje poddana przymusowemu wykupowi na mocy art. 19 cz. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r .o wykonaniu reformy rolnej.

Mianowicie obowiązkowi parcelacyjnemu, ze skutkami przewidzianymi w powołanej ustawie, podlegają obszary z następujących nieruchomości ziemskich:

w województwie warszawskim:

w powiecie działdowskim:

1) 293 ha z nieruchomości Wielkie Koszelewy k. 194 stanowiącej własność Wiktora Dzierżykraj Walkowiaka;

2) 205 ha z nieruchomości: Rutkowice k. 14 i Rutkowice k. 9 stanowiących własność Waltera Beyera;

w województwie łódzkim:

w powiecie brzezińskim:

3) 150 ha z nieruchomości: Rogów stanowiącej własność Zbigniewa-Aleksandra i Stefana Wilskich oraz Bronowice A i Bronowice B stanowiących własność Ignacego Wilskiego;

w powiecie łaskim:

4) 150 ha z nieruchomości: Miasto Łask i Janowice folwark stanowiących własność Janusza Szwejcera;

wpowiecie łęczyckim:

5) 115 ha z nieruchomości Karsznice stanowiącej własność Jana Wernera;

6) 225 ha z nieruchomości; Pęcławice, Ciechosławice i Gorki stanowiących własność Ireny-Marii-Natalii Sulimierskiej;

7) 290 ha z nieruchomości: Sławoszewo stanowiącej własność Henryka Schloessera i Koryta stanowiącej własność Karola-Hermana-Gustawa Schloessera;

8) 265 ha z nieruchomości: Byszew i Goszczędza stanowiących własność Konstantego-Edwarda Jezierskiego;

9) 106 ha z nieruchomości Goślub stanowiącej własność spadkobierców Wandalina Maltzana;

10) 320 ha z nieruchomości: Siedlce, Goszczynno i Bazylia B stanowiących własność Heleny i Józefy-Jadwigi Boetticher i Dąbie stanowiącej własność spadkobierców Józefa-Ludwika Boetticher;

w powiecie łódzkim:

11) 90 ha z nieruchomości Sarnów stanowiącej własność Józefa Stegmana;

w powiecie piotrkowskim:

12) 105 ha z nieruchomości Golesze stanowiącej własność Zygmunta i Józefa Cieszkowskich;

13) 170 ha z nieruchomości: Lubiatów i Zakrzew stanowiących własność Kazimierza Puławskiego;

14) 75 ha z nieruchomości: Świerczyńsko, Niechcice i Jadwinów stanowiących własność Zygmunta-Salomona i Szulima Kupczyków, Icka vel Izaaka Pfeffera, Szmula vel Samuela i Jakuba Goldlustów i Kaili-Zofii Kleczewskiej;

15) 350 ha z nieruchomości: Łekińsko, Wola Grzymalina cz. Czyżewska, Wawrzkowizna i Łęg stanowiących własność Leopolda-Wojciecha Kronnenberga;

16) 185 ha z nieruchomości Bujny stanowiącej własność Adeliny Wünsche i Katarzyny Schicht;

w powiecie radomszczańskim:

17) 90 ha z nieruchomości: Makowiska, Makowiska A i Makowiska Nr 1 stanowiących własność Władysława Meyera;

18) 80 ha z nieruchomości: Łagiewniki, Zakrzew i Kolonia w dobrach Łagiewniki i Zakrzew Nr III stanowiących własność Marii-Reginy-Władysławy-Ewy Cyrus Sobolewskiej;

19) 170 ha z nieruchomości: Stróża i Grabek stanowiących własność Mariana i Heleny Łubieńskich;

w powiecie sieradzkim:

20) 125 ha z nieruchomości: Wola Łobudzka, Wola Łobudzka B C i Kolonia Wola Łobudzka Nr 1 stanowiących własność Seweryny-Barbary Niemyskiej i spadkobierców Ksawerego Niemyskiego;

w powiecie sieradzkim i wieluńskim:

21) 85 ha z nieruchomości: Stolec A i B oraz Dymek stanowiących własność Feliksa Murzynowskiego;

w powiecie wieluńskim:

22) 105 ha z nieruchomości Galewice B stanowiącej własność Kazimierza Czapskiego;

23) 127 ha z nieruchomości: Raduszyce i Kraszkowice A i B stanowiących własność Karola Endera i Ireny-Augusty Kindermann;

24) 140 ha z nieruchomości Radoszewice A B C D stanowiącej własność Teodora-Marcina Dużyńskiego;

w województwie kieleckim:

w powiecie jędrzejowskim:

25) 65 ha z nieruchomości Cierno stanowiącej własność Władysława Biernackiego;

w powiecie opatowskim:

26) 172 ha z nieruchomości Łęg Rachowski stanowiącej własność Jakuba-Lejby Rozenberga i spadkobierców Abrama Mintza;

w powiecie pińczowskim:

27) 100 ha z nieruchomości Rosiejów stanowiącej własność Jana Tańskiego i Krzysztoforia stanowiącej własność Andrzeja i Krystyny Mateckich;

w województwie tarnopolskim:

w powiecie borszczowskim i zaleszczyckim:

28) 400 ha z nieruchomości: Dźwinogród, Trubczyn, Uhrynkowce i Stawki stanowiących własność Jadwigi-Marii Kimelman i Luizy-Lotty vel Liselotty Liebentritt;

w powiecie brodzkim:

29) 234 ha z nieruchomości: Suchowola stanowiącej własność Hermana Pohorylesa, Anny Frischman i Otylii Baras i Podkamień stanowiącej własność Alberta Sumińskiego;

w powiecie kamioneckim:

30) 365 ha z nieruchomości: Dobrotwór-Stryhanka i Maziarnia nad Rudnem stanowiących własność Kuby i Zygmunta Weissglasów;

w powiecie kopyczynieckim:

31) 215 ha z nieruchomości Jabłonów-Rudki stanowiącej własność Mieczysława Muszyńskiego;

w powiecie radziechowskim:

32) 470 ha z nieruchomości: Stojanów z Czerkowatyczem i Romanówką i Charakówka stanowiących własność Leona, Beili, Joachima, Sary, Aleksandra i Izraela Wahlów oraz Hendli Thumin;

33) 610 ha z nieruchomości: Mikołajów i Sterkowce stanowiących własność Etli-Lifsche Baran, Feigi Kohn, Jonasa i Salomona Boraków oraz Zaliski stanowiącej własność Adolfa i Jakuba-Wolfa Boraków;

w powiecie skałackim:

34) 518 ha z nieruchomości: Iwanówka i Zarubińce stanowiących własność Leona Pinińskiego;

w powiecie tarnopolskim:

35) 260 ha z nieruchomości Chodaczków Mały stanowiącej własność Marii Haugwitz;

36) 120 ha z nieruchomości Isypowce stanowiącej własność Abrahama Rothsteina, Samuela Reichmana oraz Lei, Leopolda i Henryki Feueringów;

w powiecie zaleszczyckim:

37) 305 ha z nieruchomości Nowosiółka Kostiukowa stanowiącej własność Jakuba Marguliesa, Józefa Ornsteina, Klary-Leonii Auerbach i Stelli Menkes;

w powiecie zbaraskim:

38) 180 ha z nieruchomości: Łubianki wyzsze i Łubianki niższe stanowiących własność Ilsy-Marty Segalowej oraz Leopolda i Oswalda Buberów;

w województwie stanisławowskim:

w powiecie horodeńskim:

39) 100 ha z nieruchomości Czortowiec Dolny stanowiącej własność Bernarda Barana;

w powiecie kałuskim i stryjskim:

40) 267 ha z nieruchomości: Hurnie whl. 452 stanowiącej własność Klary Diamandstein, Hurnie whl. 95 stanowiącej własność Rózi Kreisberg, Hurnie whl. 453 stanowiącej własność Hermana Fränkla, Kłodnica whl. 18 i 19 stanowiącej własność Klary Diamandstein, Hermana Frenkla i Rozalii Kreisberg, Studzianka whl. 185 stanowiącej własność Scheindli Fränklowej, Rozalii Kreisberg i Klary Diamandstein, Studzianka whl. 593 stanowiącej własność Scheindli vel Scharlotty Fränkel, Studzianka whl. 594 stanowiącej własność Rozalii Kreisberg i Studzianka whl. 595 stanowiącej własność Klary Diamandstein, Scheindli Fränkel i Rozalii Kreisberg;

w powiecie kołomyjskim:

41) 115 ha z nieruchomości: Chomiakówka whl. 129 i Kułaczkowce stanowiących własność Sali, Joela i Chai-Sary Mellerów, Marci, Lei Jakuba, Nachmana, Jetty i Mozesa Banków, Arona i Mojżesza Riesów, Mojżesza Eisbarda, Wolfa-Samuela, Hildy, Sary-Lei, Małki, Izraela i Chai Glandsbergów, Tilli Kornreich, Teodora, Stefana i Olgi Szklarów, Eudokii Dowhan, Joela i Chai-Sary Mehlerów oraz Chomiakówka whl. 66, 77, 134, 228, 230, 304, 307, 309, 317, 322 stanowiącej własność wyżej wymienionych współwłaścicieli oraz Samuela Eisbarda;

w powiecie nadwórniańskim i stanisławowskim:

42) 85 ha z nieruchomości: Kamienna, Weleśnica Dolna, Wołczyniec i Zofiówka stanowiących własność spadkobierców Karola Halperna;

w powiecie rohatyńskim:

43) 195 ha z nieruchomości: Załanów, Dziczki i Maliniska stanowiących własność Anny Kanarek;

44) 440 ha z nieruchomości: Nastaszczyn, Junaszków, Je-

zierzany i Kuropatniki stanowiących własność Eleonory-Marii-Heleny Bielskiej;

w powiecie stanisławowskim:

45) 70 ha z nieruchomości Krechowce stanowiącej własność Adeli i Etli vel Eli-Karoliny Feuerstein;

w powiecie stryjskim:

46) 145 ha z nieruchomości Manasterzec stanowiącej własność Józefa-Artura, Arona-Samuela, Leona, Mojżesza, Hirsza i Perli Halpernów oraz Salomei Zarwanitzer;

w województwie lwowskim:

w powiecie bóbreckim:

47) 470 ha z nieruchomości: Dziewiętniki, Jatwięgi, Kołohury, Bryńce Cerkiewne i Wybranówka stanowiących własność Jana Szeptyckiego;

48) 423 ha z Ordynacji Borynicze, Drohowicze, Ostrów, Horodyszcze Cetnarskie i Juszkowce będącej w posiadaniu Marii Mycielskiej;

w powiecie jarosławskim:

49) 90 ha z nieruchomości: Dobkowice i Rokietnica stanowiących własność Jana Aresina;

50) 185 ha z nieruchomości: Miękisz Stary i Tuchla stanowiących własność Heleny Malachowskiej;

51) 145 ha z nieruchomości: Munina i Pawłosiów stanowiących własność Elżbiety Siemieńskiej;

w powiecie jarosławskim i rudeckim:

52) 250 ha z nieruchomości: Ludków i Podgaj stanowiących własność Marii Jahn i spadkobierców Władysława Jahna oraz Laszki Zawiązane stanowiącej własność spadkobierców Heleny Jahnowej;

w powiecie jaworowskim:

53) 525 ha z nieruchomości: Przyłbice, Rulów, Senatów, Bruchnal, Małe Podłuby, Czołhynie, Zawodów, Berdychów i Olszanica stanowiących własność Leona - Józefa - Marii Szeptyckiego;

w powiecie lwowskim i rzeszowskim:

54) 255 ha z nieruchomości: Humieniec, Nikonkowice, Dębianka, Mostki, Wola Serdycka, Einsiedel i Borek Nowy stanowiących własność spadkobierców Konstantego Brunickiego;

w powiecie sokalskim:

56) 320 ha z nieruchomości: Cieląż i Dłużniów stanowiących własność Salomona, Hermana i Antoniny Reissów oraz Heleny Hausen;

56) 320 ha z nieruchomości: Cieląż i DŁużniów stanowiących własność Izabelli Koziebrodzkiej;

57) 165 ha z nieruchomości: Tartaków, Różanka i Ksawerówka stanowiących własność Marii Urbańskiej;

w powiecie tarnobrzeskim:

58) 100 ha z nieruchomości: Zbydniów, Kotowa Wola i Majdan Zbydniowski stanowiących własność spadkobierców Zbigniewa Horodyńskiego;

w województwie śląskim:

w powiecie bielskim, cieszyńskim i rybnickim:

59) 810 ha z nieruchomości: Jasienica whl. 147, 323, Jaworze ltk. 99 i whl. 155, 221, 280, 281, Kaczyce Górne ltk. 46, 72 i whl. 36, Kaczyce Dolne ltk. 50 i whl. 74, Marklowice Górne ltk. 54 i whl. 47, 73, Marklowice Średnie ltk. 54, Marklowice Dolne ltk. 54 i whl. 202, Otrębów ltk. 72 i whl. 14, 21, 22, 87, Pogwizdów whl. 174, 187, 224, Zebrzydowice Górne ltk. 71 i whl. 41, 54, Zebrzydowice Dolne ltk. 55 i whl. 48, 49, 66, 75, 95, 189, 196, 218, 219, 221, 235, 242, Gorzyczki — Uchylsko dobra, Gołkowice wl. 366. Godów dobra, Łaziska dobra i Rogów wl. 225 stanowiących własność Jana Larisch-Mönnicha;

w powiecie lublinieckim:

60) 525 ha z nieruchomości: Kochcice wl. 10, 15, 30, 64, 73, 96, 147, 180, 182, 228, 285, 297, 301, 302, 318, Kochcice dobra wl. 10, Lubecko wl. 93, 116, 145, 267 287 i Glinica wl. 152, 170 stanowiących własność firmy „Kochtschütz Estates Limited in London";

61) 135 ha z nieruchomości: Pawonków dobra wl. 17 i 18 i Pawonków wl. 249, 266 stanowiących własność Jerzego (Georga) Thaera;

w powiecie lublinieckim i tarnogórskim:

62) 1500 ha z nieruchomości: Koszęcin dobra wl. 30, Boronów wl. 412, 458, Drutarnia wl. 2, 14, 57, 75, 77, Olszyna wl. 20, Kalina wl. 55, Cieszowa dobra wl. 5, Cieszowa wl. 69, 74, Kochanowice wl. 88, Pusta Kuźnica wl. 15, 20, Brusiek wl. 7, 11, 23, 37, Koszęcin wl. 50, 64, 244, 370, 462, 467, 488, 517, 533, 540, 576, 659, Rusinowice wl. 171, Chwostek wl. 104, dóbr dawniejszego fideikomisu Tworog stanowiących własność Wilhelma-Fryderyka-Karola-Gotfryda-Krafta Hohenlohe Ingelfingen;

63) 1500 ha z nieruchomości: Fideikomis Żyglinek (dobra Woźniki wl. 27, Lubsza wl. 14, Truszczyce, Jędrysek, Żyglinek, Kozłowa Góra), Fideikomis Tarnowskie Góry — Świerklaniec (dobra Świerklaniec, Stare Chechło, Rudne Piekary, Orzech) i Kozłowa Góra wl. 605 stanowiących własność Guidotta Henckel Donnersmarcka i Ligota Woźnicka wl. 274 stanowiącej własność Guida Henckel Donnersmarcka;

w powiecie pszczyńskim:

64) 368 ha z nieruchomości: Jarząbkowice dobra, Jarząb-

kowice wl. 108, 54 i Golasowice dobra rentowe wl. 1 stanowiących własność Edwarda Stonawskiego;

65) 760 ha z nieruchomości: Pawłowice dobra stanowiącej własność Karola-Egona Reitzensteina, Pawłowice wl. 1, 256 i Bzie Górne wl. 36, 103 stanowiących własność Jana (Hansa) Reitzensteina i Bzie Górne dobra stanowiącej własność Ferdynanda Reitzensteina;

w powiecie rybnickim:

66) 235 ha z nieruchomości Tworków dobra stanowiącej własność Wilhelma Saurma Jeltsch-Tworkau;

67) 230 ha z nieruchomości Wilcza Górna dobra stanowiącej własność Jerzego Kowatza;

68) 115 ha z nieruchomości: Brzezie dobra wl. 1 i Brzezie wl. 52, 60, 487, 592, 620 stanowiących własność Magistratu i Gminy Miejskiej miasta Raciborza;

69) 360 ha z nieruchomości: Grabówka dobra, Krzyżanowice dobra wl. 1 i Lubomia wl. 784 stanowiących własność Wilhelma Lichnowskiego;

70) 100 ha z nieruchomości: Bełk dobra i Bełk wl. 13, 81 stanowiących własność Bronisława i Wiktorii Jastrzębiec Albinowskich;

w powiecie świętochłowickim i tarnogórskim:

71) 240 ha z nieruchomości: Brzozowice wl. 231, Szarlej wl. 175, Lazarówka wl. 337, Bobrowniki wl. 385, Lasowice wl. 221, 521, Żyglin wl. 234, Nakło dobra, Nakło wl. 65, 294, Rudne Piekary wl. 210 i Radzionków wl. 726, 1406 stanowiących własność Łazarza Henckel Donnersmarcka;

w powiecie tarnogórskim:

72) 560 ha z nieruchomości: Fideikomis Repty (dobra Repty, Stare Tarnowice i Opatowice) i Opatowice wl. 126 stanowiących własność Krafta Henckel Donnersmarcka;

w województwie poznańskim:

w powiecie chodzieskim:

73) 310 ha z nieruchomości: Jabłonowo obszar dworski t. I wl. 1 i Jabłonowo t. II l. 5 stanowiących własność Waltera Scharnweber Kegela;

74) 35 ha z nieruchomości Karczewnik dobra k. 1 stanowiącej własność Ernesta Lüttwitza;

75) 435 ha z nieruchomości Oleśnica dobra k. 1 stanowiącej własność Rochusa Lüttwitza;

w powiecie gnieźnieńskim:

76) 1735 ha z nieruchomości: Działyń dobra t. I k. 1, Obora dobra k. 1, Obora t. II k. 20, 38, Wielkie Świątniki k. 52, 68, 73 i Dębnica k. 12, 17a, 37 stanowiących własność Heinricha Sprengera;

77) 1537 ha z nieruchomości: Mielno dobra t. II k. 1, Modliszewko dom t. III k. 1, Dębłowo t. I k. 1, Dębłowo Królewskie t. II k. 8 stanowiących własność Jürgena - Ottona Wendorffa i Wielkie Świątniki t. VI k. 79 stanowiącej własność Eduarda Wendorffa;

w powiecie gostynińskim:

78) 760 ha z nieruchomości: Poniec dobra t. I k. 1 i Janiszewo k. 28 stanowiących własność Wojciecha Mycielskiego;

w powiecie jarocińskim:

79) 900 ha z nieruchomości: Dębno dobra t. I k. 1 stanowiącej własność Gerharda Carsta i Chrzan t. II k. 19 E stanowiącej własność Paula Carsta;

w powiecie kaliskim i konińskim:

80) 200 ha z nieruchomości: Cukrownia i Rafineria Zbiersk, maj. Zbiersk, Petryki, folw. Kionczyn, osada Augustowo i cegielnia Gliny stanowiących własność Tow. Akc. Cukrownia i Rafineria Zbiersk;

w powiecie kępińskim:

81) 428 ha z nieruchomości: Lubczyna dwór t. I k. 1 stanowiącej własność Kazimierza Szczanieckiego, Lubczyna dobra t. II stanowiącej własność Tadeusza Szczanieckiego i Rudniczysko dobra t. I stanowiącej własność Marii Tomaszewskiej;

w powiecie kolskim i konińskim;

82) 370 ha z nieruchomości: Bierzwienna Długa i Kąty stanowiących własność Rajmunda-Józefa Dąmbskiego;

w powiecie konińskim:

83) 280 ha z nieruchomości Ciążeń stanowiącej własność Wandy Gerliczowej;

84) 190 ha z nieruchomości: Siernicze Wielkie, Siernicze Małe i Skrzynka Mała stanowiących własność Adama Iwańczyka;

85) 337 ha z nieruchomości: Białybród, Jóźwin i Słaboludź stanowiących własność Stanisława - Marii - Grzegorza Mańkowskiego i dóbr Kazimierz stanowiących własność Marii-Antoniny Mycielskiej oraz Wojciecha, Kazimierza, Antoniego, Wacława, Jadwigi - Marii - Stanisławy, Barbary - Marii, Zygmunta i Pawła Mańkowskich;

w powiecie międzychodzkim:

86) 270 ha z nieruchomości Białokosz dobra k. 2 stanowiącej własność Karla Rosego;

87) 515 ha z nieruchomości; Śródka dobra t. I k. 1 i Strzyżmin t. I k. 11 stanowiących własność Karla Seydlitza;

w powiecie mogileńskim:

88) 38 ha z nieruchomości Duszno t. III k. 27a stanowiącej własność Zdzisława Lichodziejewskiego;

89) 215 ha z nieruchomości Jankowo dobra t. I k. 1 stanowiącej własność Adolfiny Stursberg;

90) 410 ha z nieruchomości: Markowice dobra t. I k. 1 i Żerniki dobra t. I k. 1 stanowiących własność Clausa Heydebrecka;

91) 260 ha z nieruchomości: Gozdanin dobra i Gozdanin t. III k. 24 stanowiącej własność Brunona Bayera;

w powiecie nowotomyskim:

92) 1760 ha z nieruchomości: Dakowy Mokre dobra t. I, Wojnowice dobra t. II i Wojnowice t. V k. 127 stanowiących własność Anieli Ostrowskiej;

93) 1325 ha z nieruchomości Brody dobra t. I k. 2 stanowiącej własność Emila Pfluga;

94) 810 ha z nieruchomości Śliwno dobra t. II stanowiącej własność Hansa Hildebranda;

95) 360 ha z nieruchomości Stary Tomyśl dobra stanowiącej własność Maxa Ponceta;

w powiecie obornickim:

96) 530 ha z nieruchomości: Pamiątkowo dobra t. I k. 1, Pamiątkowo k. 51, 53 i Witoldzin k. 27 stanowiących własność Heleny Koczorowskiej i Pamiątkowo t. VI k. 142 stanowiącej własność Macieja i Heleny Koczorowskich;

w powiecie ostrowskim:

97) 435 ha z nieruchomości: Grudzielec dobra stanowiącej własność Zygmunta Zielewicza;

98) 690 ha z nieruchomości: Rososzyca dobra t. III, Rososzyca t. II k. 40, Sieroszewice dobra t. III i Sieroszewice k. 12 stanowiących własność Pawła Deutschmanna;

99) 410 ha z nieruchomości Hrabstwo Przygodzice t. II stanowiącej własność Michała - Karola - Jana - Alojzego - Wilhelma - Edmunda - Roberta - Michała - Władysława Radziwiłła;

w powiecie poznańskim:

100) 600 ha z nieruchomości: Złotniki t. I k. 1, 4 i Psarskie t. II k. 39 stanowiących własność Heinza Hoffmeyer - Zlotnik;

101) 500 ha z nieruchomości: Radojewo dobra t. I k. 1, Nowa Wieś Górna dobra t. I k. 1 i Chojnica t. I k. 4 stanowiących własność Hermanna Treskowa;

102) 945 ha z nieruchomości Owińska dobra t. I k. 1 stanowiącej własność Johanny, Ottona, Berthy, Waltera, Udona i Marii Treskow;

103) 460 ha z nieruchomości Więckowice dobra t. I k. 1 stanowiącej własność Gustawa Brezy;

104) 600 ha z nieruchomości: Bednary maj. stanowiącej własność Macieja Jackowskiego, Wronczyn maj. i Pomanarzowice maj. stanowiących własność Tadeusza Jackowskiego oraz Bednary t. II l. 36 stanowiącej własność Stefana i Kazimiery Lasiewiczów;

w powiecie poznańskim i średzkim:

105) 800 ha z nieruchomości: Rusibórz maj. t. III k. 1 stanowiącej własność Felicjana Plucińskiego, Zielniczki k. 27 stanowiącej własność Zbigniewa - Aleksandra Plucińskiego, Swadzin t. I k. 1, 3, 5, 36, 37, Sady k. 10, 20, 28 i Krzyżowniki k. 97, 151, 158 stanowiących własność Leona Plucińskiego oraz Sady t. I k. 2 stanowiącej własność Marii - Pauliny, Kazimierza, Józefa, Zbigniewa - Aleksandra i Aleksandry Plucińskich;

w powiecie rawickim:

106) 385 ha z nieruchomości: Golina dobra t. I k. 1 i Pakówka t. III k. 78 stanowiących własność Wilhelma Rohra;

w powiecie tureckim:

107) 305 ha z nieruchomości Rudniki stanowiącej własność Józefa Przedpełskiego-Mikorskiego;

w powiecie żnińskim:

108) 50 ha z nieruchomości Wójcin t. I k. 1 stanowiącej własność Gustawa-Adolfa-Herberta Rusta;

109) 85 ha z nieruchomości Jadowniki dobra t. I k. 1 stanowiącej własność Thekli Scheele;

w województwie pomorskim:

w powiecie brodnickim:

110) 80 ha z nieruchomości Płowęż wl. 16 stanowiącej własność Piotra Gedderta;

111) 65 ha z nieruchomości Wrocki wl. 16 stanowiącej własność Fedora Dienera;

112) 310 ha z nieruchomości: Czekanowo wl. 9, 11, stanowiącej własność Zygmunta Karwata i Wichulec wl. 1, 2 stanowięcej własność Wincentego Łąckiego;

113) 145 ha z nieruchomości Kawki wl. 32 stanowiącej własność Janusza-Józefa Odrowąż Pieniążka;

114) 125 ha z nieruchomości Kuligi wl. 1 stanowiącej własność Stowarzyszenia Weteranów Armii Polskiej w Ameryce;

115) 75 ha z nieruchomości: Gutowo wl 1, 3, 12, 16, 18, 23 i Wlewsk wl. 4 stanowiących własność Julianny Matthoes;

w powiecie brodnickim, chełmińskim, grudziądzkim, lubawskim i wąbrzeskim:

116) 425 ha z nieruchomości: Ostromecko wl. 89, Nowawieś, Wielkie Lniska, Wardęgowo, Osetno i Wronie stanowiących własność Joachima-Martina Schönborn Alvenslebena;

w powiecie chełmińskim:

117) 15 ha z nieruchomości Błachta wl. 1 stanowiącej własność Gerharda Wundsch-Fiedlera;

118) 300 ha z nieruchomości Falęcin wl. 16 stanowiącej własność Hansa Strebego;

119) 75 ha z nieruchomości Storlus wl. 62a stanowiącej własność Elżbiety Strübing;

120) 165 ha z nieruchomości Szymborno wl. 64 stanowiącej własność Franciszka i Zofii Kauffmannów;

121) 40 ha z nieruchomości Tytlewo wl. 65 stanowiącej własność Fryca i Hildegardy Laute;

122) 95 ha z nieruchomości Zegartowice wl. 77 stanowiącej własność Joachima-Heinza-Georga Würtza;

123) 15ha z nieruchomości Józefkowo wl. 1 stanowiącej własność Herberta Plehna;

124) 325 ha z nieruchomości Wichorze wl. 74 stanowiącej własność Hansa-Henryka Logi;

125) 55 ha z nieruchomości Grubno wl. 23 stanowiącej własność Wojciecha i Marii Pusłowskich;

126) 285 ha z nieruchomości: Wabcz wl. 71 i Łyniec wl. 37 stanowiących własność Ludwiki-Marii-Heleny Łosiowej;

127) 65 ha z nieruchomości Staw wl. 24 stanowiącej własność Franciszka Sarneckiego;

w powiecie chojnickim:

128) 135 ha z nieruchomości Kruszka k. 3, 4 stanowiącej własność Ulrika Dirksa;

129) 150 ha z nieruchomości: Jarcewo k. 1 stanowiącej własność Marii Fischer i Jarcewo k. 3 stanowiącej własność Rudolfa Fischera;

130) 35 ha z nieruchomości Ostrowite k. 12 stanowiącej własność Arnolda i Franciszka Reuschlów oraz Heleny Maneck;

131) 250 ha z nieruchomości Chełmy W. wl. 1 stanowiącej własność Anny Sikorskiej;

132) 155 ha z nieruchomości Szenfeld wl. 1 stanowiącej własność Ireny Nieżychowskiej;

133) 130 ha z nieruchomości Szlachecka Nowa Cerkiew wl. 1 stanowiącej własność Marii Szyszkowej;

134) 210 ha z nieruchomości: żychce wl. 2, Zielona Chocina wl. 33, 34 i Mala Kępina wl. 2 stanowiących własność Tadeusza Lerchenfelda;

135) 100 ha z nieruchomości Silno wl. 2, 32, 70, 105, 159 stanowiących własność Anny-Marii-Magdaleny Piórkowej oraz Franciszka i Franciszki Günther;

w powiecie grudziądzkim:

136) 25 ha z nieruchomości Bogdanki stanowiącej własność Kurta-Ottona-Heinricha Laudiena;

137) 55 ha z nieruchomości Linowo stanowiącej własność Henryka Bielera;

138) 50 ha z nieruchomości Nowy Młyn stanowiącej własność Hermana Conrada;

139) 40 ha z nieruchomości Osówko stanowiącej własność Anneliesy Wilhelm;

140) 15 ha z nieruchomości Słupski Młyn stanowiącej własność Friedy Czarske;

141) 20 ha z nieruchomości Świecie Wieś k. 15 stanowiącej własność Waltera Giesego;

w powiecie inowrocławskim:

142) 113 ha z nieruchomości Wielowieś Królewska k. 1 stanowiącej własność Ruth Bruning;

143) 755 ha z nieruchomości Polanowice k. 1 i Sokolniki k. 21, 27 stanowiących własność Hansa i Luizy Gierke;

144) 310 ha z nieruchomości Gocanowo k. 1 stanowiącej własność Rudolfa Lehmanna-Nitschego;

145) 155 ha z nieruchomości : Tupadły k. 1 i Broniemierz Mały k. 1, 27 stanowiących własność Jana Kluga;

146) 1035 ha z nieruchomości Kobylniki stanowiącej własność Fryderyka Wilamowitz-Möllendorffa;

147) 210 ha z nieruchomości Leszcze stanowiącej własność Eryki Friede;

w powiecie kartuskim:

148) 40 ha z nieruchomości: Barniewice k. 1 stanowiącej własność Ernesta Boelkego i W. Tuchomie k. 129 stanowiącej własność Zygmunta Czarneckiego;

149) 20 ha z nieruchomości: Borcz k. 1 i Kiełpino k. 25 stanowiących własność Alberta Hoenego;

150) 15 ha z nieruchomości: Czaple Sz. i Bysewo k. 3 stanowiących własność Wilhelma Hoenego;

151) 72 ha z nieruchomości Małe Tuchomie k. 130 stanowiącej własność Pawła Winkelmanna;

152) 65 ha z nieruchomości Widlino k. 327 stanowiącej własność Anny, Eryki i Hansa Koeppelów;

w powiecie kościerskim:

153) 135 ha z nieruchomości Stary Wiec wl. 1 stanowiącej własność Józefa i Marii Kłosów;

154) 50 ha z nieruchomości Bączek k. 3 stanowiącej własność Günthera Modrowa;

155) 20 ha z nieruchomości Modrowo k. 1, 2 stanowiącej własność Wernera Modrowa;

156) 50 ha z nieruchomości Deka k. 1 stanowiącej własność Hansa-Joachima Englera;

157) 40 ha z nieruchomości Stawiska k. K stanowiącej własność Johanna Böttnera;

158) 235 ha z nieruchomości: Śluza wl. 7 i Nakło wl. 42, 71, 76 stanowiących własność Józefa Dykiera;

159) 90 ha z nieruchomości Szczodrowo wl. 162, 201 stanowiącej własność Olgi, Karla-Juliusa, Fryderyka-Wilhelma i Wilhelminy-Henrietty-Augusty Lehmannów;

160) 70 ha z nieruchomości: Sobącz wl. A, C, D, E, 2 i Niedamowo wl. 37 stanowiących własność Juliana Esden Tempskiego;

w powiecie lipnowskim:

161) 190 ha z nieruchomości: Kikół Miasto i Fabianki stanowiących własność Cukrowni Chełmica Sp. Akc.;

w powiecie lubawskim:

162) 265 ha z nieruchomości Mortęgi wl. 11, 29 stanowiącej własność Waltera i Fritza Geigerów;

163) 165 ha z nieruchomości Sędzice wl. 18 stanowiącej własność Kazimiery Dąmbskiej;

w powiecie morskim:

164) 70 ha z nieruchomości: Celbowo k. 317 i Puck k. 147 i 465 stanowiących własność Fritza i Elżbiety Rodenackerów;

165) 35 ha z nieruchomości Bojano k. 1 stanowiącej własność Jadwigi Raasch;

166) 30 ha z nieruchomości: Mosty k. 2, 16, 18, 126, 178 i Kosakowo k. 33 stanowiących własność Wilhelma Strelowa;

167) 470 ha z nieruchomości: Rzucewo k. 224, Sławutówko k. 228, 229, Osłanino k. 6, 11 i Beka k. 2 stanowiących własność Gustawa Belowa;

168) 670 ha z nieruchomości Wejherowo Zamek k. 1 stanowiącej własność Henryka Keyserlingka;

169) 109 ha z nieruchomości Bojan wl. 3, 4 stanowiącej własność Bogdana Rakowskiego;

170) 135 ha z nieruchomości Robakowo wl. 218 D stanowiącej własność Bernarda Gniota;

171) 155 ha z nieruchomości Łężyce wl. 16, 17 stanowiącej własność Anieli Woyke;

172) 90 ha z nieruchomości Łężyce k. 18 stanowiącej własność Leona Szulca;

w powiecie nieszawskim:

173) 158 ha z nieruchomości Bieganowo stanowiącej własność Stefana-Józefa Wildego;

w powiecie sępoleńskim:

174) 70 ha z nieruchomości Borówki k. 3 stanowiącej własność Małgorzaty-Łucji-Olgi-Herminy Heinrich Trzebon-Ferguson;

175) 70 ha z nieruchomości Rogalin k. 1 stanowiącej własność Gustawa Foedischa;

176) 85 ha z nieruchomości Sikorz k. 4, 20 stanowiącej własność Wolfa-Dietricha Orlanda;

177) 50 ha z nieruchomości: Wałdówko k. 9, 10 i Obodowo k. 4, 6 stanowiących własność Pawła Stockmanna;

w powiecie starogardzkim:

178) 55 ha z nieruchomości Wolental wl. 144 stanowiącej własność Ilzy Müller-Kohle;

179) 40 ha z nieruchomości Białachówko wl. 1 stanowiącej własność Heinricha Gramsa;

180) 35 ha z nieruchomości Rynkówko stanowiącej własność Juliusza Plehna;

181) 70 ha z nieruchomości: Szpęgawsk wl. 1, 2 i Rywałd wl. 9 B stanowiących własność Olafa Paleske;

w powiecie szubińskim:

182) 125 ha z nieruchomości Kołaczkowo k. 50, 101 stanowiącej własność Fritza Gruenke;

183) 280 ha z nieruchomości żurczyn k. 1 stanowiącej własność Waltera-Rudofla Polla;

184) 240 ha z nieruchomości: Tupadły k. 1, 8, Bąk k. 1, Malice k. 39, Dębogóra k. 31, Dębogórzyn k. 1 i Rozstrzębowo k. 12, 14, 16, 17, stanowiących własność Jerzego Busse;

w powiecie świeckim:

185) 95 ha z nieruchomości Gródek wl. 57 stanowiącej własność Jerzego Grunowa;

186) 20 ha z nieruchomości Jarzębieniec wl. 69 stanowiącej własność Pawła Struwego;

187) 95 ha z nieruchomości: Rulewo wl. 220, Warlubie k. 403, Buśnia t. I k. 1, t. II k. 50, t. III k. 1, 59, 60, 63, 65, 72 stanowiących własność Rudolfa-Juliusza-Emila Maerkera;

188) 75 ha z nieruchomości Skarszewo wl. 1 stanowiącej własność Maksa Niehoffa;

189) 205 ha z nieruchomości Wierzchy wl. 77 stanowiącej własność Kazimierza Wojnowskiego;

w powiecie tczewskim:

190) 40 ha z nieruchomości Suchostrzygi k. 3, 58 stanowiącej własność Annaliesy-Elli i Fritza Schwarzów;

191) 45 ha z nieruchomości Gorzędziej k. 6 stanowiącej własność Maksa Rauscha;

192) 70 ha z nieruchomości Lubiszewo k. 37 stanowiącej własność Heleny Sieg;

193) 130 ha z nieruchomości Gąsiorki k. 79, Królówlas k 48 i Lipiagóra k. 50 stanowiących własność Klary Frost;

194) 80 ha z nieruchomości Malenin k. 56 stanowiącej własność Artura Schwarza;

195) 135 ha z nieruchomości: Mała Słońca k. 11, W. Słońca k. 7 i Rybaki k. 8 stanowiących własność Kurta Kroehlinga;

196) 30 ha z nieruchomości Mała Słońca k. 18, 27 stanowiącej własność Małgorzaty Kolbe;

197) 15 ha z nieruchomości: Międzyłęż k. 23, 24, 25, 26 i Rudno k. 46 stanowiących własność Jana Dirksena;

198) 20 ha z nieruchomości Miłobądz k. 91, 94 stanowiącej własność Pawła, Teresy, Jana i Huberta Knoph;

199) 35 ha z nieruchomości Rokitki k. 1, 28 stanowiącej własność Fritza, Waltera-Wilhelma i Wernera Ehreke;

200) 45 ha z nieruchomości Rukosin k. 1, 13 stanowiącej własność Gerhardta i Alfreda Lehre;

201) 30 ha z nieruchomości Suchostrzygi k. 4, 7, 45, stanowiącej własność Alfreda Siega;

202) 50 ha z nieruchomości Wielka Słońca k. 1 stanowiącej własność Helmuta Kroehlinga;

203) 235 ha z nieruchomości Borkowo k. 5 stanowiącej własność Clausa Dirksena;

204) 15 ha z nieruchomości: Bałdowo k. 8 i Czyżykowo k 110 stanowiących własność Brunona Claassena;

205) 100 ha z nieruchomości Dąbrówka k. 1 stanowiącej własność Edwarda Schreibera;

206) 50 ha z nieruchomości Dąbrówka k. 8, 9, 10 stanowiącej własność Franciszka Wilma;

207) 130 ha z nieruchomości Łukocin wl. 1 stanowiącej własność Stefana Czarneckiego i Moniki Wojnowskiej;

208) 95 ha z nieruchomości Miłobądz wl. 9, 130 stanowiącej własność Franciszka sen. i Franciszka jun. Bieleckich;

209) 60 ha z nieruchomości Piaseczno wl. 268 stanowiącej własność Mieczysława Radwańskiego;

w powiecie toruńskim:

210) 290 ha z nieruchomości: Ostaszewo wl. 38, 44, 45, 46, Tylice wl. 4 i Lulkowo wl. 44 stanowiących własność Hermanna Wegnera;

211) 195 ha z nieruchomości: Wytrębowice wl. 1, Julianka wl. 2, Grębocin wl. 14, Papowo Toruńskie wl. 62, 66 i Wrzosy wl. 40 stanowiących własność Anny-Katarzyny-Heleny, Małgorzaty-Emilii-Valesci, Hermana-Axela-Horsta, Alicji-Doroty-Katarzyny i Gerta-Kurta-Artura Wegnerów oraz Gertrudy-Marty-Urszuli Knopp;

212) 20 ha z nieruchomości Rzęczkowo wl. 223 stanowiącej własność Franciszka i Anny Hude;

213) 225 ha z nieruchomości Sławkowo wl. 1 stanowiącej własność Ewalda Kriesa;

214) 165 ha z nieruchomości Słomowo wl. 1 stanowiącej własność Małgorzaty, Liselotty, Huldy, Johanny, Hansa-Joachima - Roberta - Henryka i Ingeborgi - Margarety - Anny Tilków;

215) 110 ha z nieruchomości Przeczno wl. 1 stanowiącej własność Anny Chlibkiewicz;

216) 285 ha z nieruchomości: Cichoradz wl. 1 i Gierkowo k. 3 stanowiących własność Ludolfa Alvenslebena i Gierkowo wl. 1 stanowiącej własność Romana Kentzera;

217) 415 ha b nieruchomości: Pluskowęsy wl. 1, Kuczwały wl. 1 i Zalesie wl. 1 stanowiących własność Antoniny Kalksteinowej;

w powiecie toruńskim i wąbrzeskim:

218) 535 ha z nieruchomości: Turzno wl. 1, Brzeżno wl. 1,

Wielkołąka wl. C 4, 1a stanowiących własność Felicji Gajewskiej;

w powiecie tucholskim:

219) 90 ha z nieruchomości Kiełpin wl. 4, 273 stanowiącej własność Gerharda Wüstenberga;

220) 30 ha z nieruchomości Klonowo wl. 254, 257 stanowiącej własność Waldemara Dausta;

221) 225 ha z nieruchomości: Bralewnica wl. 4, 5/8 i Bralewnica k. 12 stanowiących własność Alojzy Ossowskiej;

w powiecie wąbrzeskim:

222) 60 ha z nieruchomości: Nowawieś k. 1 i Nowy Młyn k. 4 stanowiących własność Witolda Prabuckiego;

223) 60 ha z nieruchomości Nielub wl. 1 stanowiącej własność Marcina i Elizy Matthes;

224) 40 ha z nieruchomości Sosnówka wl. 1 stanowiącej własność Rudolfa Gaebla;

225) 60 ha z nieruchomości Gziki wl. 1 stanowiącej własność Antoniego Rudnickiego;

226) 315 ha z nieruchomości Orłowo wl. 44 stanowiącej własność Jerzego Ślaskiego;

227) 500 ha z nieruchomości Piątkowo wl. 1, 2 stanowiącej własność Ludwiki Iwanowskiej;

228) 75 ha z nieruchomości Szychowo wl. 1 stanowiącej własność Zofii Reichowej;

w powiecie włocławskim:

229) 215 ha z nieruchomości Kaniewo stanowiącej własność Wiktora-Pawła Berga, Edwardy-Heleny Lilienthal i Zofii-Eleonory Stejnmeyer;

w powiecie wyrzyskim:

230) 85 ha z nieruchomości Czajcze k. 1 stanowiącej własność Alberta-Emila-Johannesa-Hermanna Goltza;

231) 370 ha z nieruchomości: Wyrza dwór k. 1, Wyrza wieś k. 1, Wyrza k. 2, 3, 13 i Mrocza k. 129 stanowiących własność Ernsta Lehmanna.

§ 3. Oznaczone w § 2 obszary ulegną odpowiedniemu zmniejszeniu, jeżeli wykonanie wykazu imiennego uszczupliłoby uprawnienia właścicieli, wynikające z przepisów art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o wyłączeniu gruntów na cele gospodarstwa leśnego (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 203).

§ 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J .Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 15.II.39 r. Nr 12, poz. 65).

19.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lutego 1939 r.

o ustaleniu planu parcelacyjnego na rok 1940.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 1, poz. 1) oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 grudnia 1927 r. o terminach ogłaszania i wykonania planów parcelacyjnych i wykazów imiennych nieruchomości, podlegających wykupowi na cele reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr 114, poz. 973) zarządza się co następuje:

§ 1. Plan parcelacyjny na rok 1940 obejmuje następujące obszary w poszczególnych województwach:

1. Grunty państwowe i Państwowego Banku Rolnego:

w	województwie	łódzkim	1000	ha
,,	,,	kieleckim	200	,,
,,	,,	lubelskim	3100	,,
,,	,,	białostockim	2600	,,
,,	,,	wileńskim	200	,,
,,	,,	nowogródzkim	100	,,
,,	,,	poleskim	1100	,,
,,	,,	wołyńskim	1500	,,
,,	,,	śląskim	1200	,,
,,	,,	poznańskim	5200	,,
,,	,,	pomorskim	3800	,,

2. Grunty prywatne:

w województwie warszawskim	13000	ha
w tym		
w powiatach: błońskim, ciechanowskim, działdowskim, gostynińskim, grójeckim makowskim, mińskim, mławskim, płockim, płońskim, przasnyskim, pułtuskim, radzymińskim, sierpeckim, sochaczewskim i warszawskim	11000	„
w powiatach: kutnowskim, łowickim, rawskim i skierniewickim	2000	„
w województwie łódzkim	2000	„
„ „ kieleckim	4000	„
„ „ lubelskim	11500	„
w tym		
w powiatach: bialskim, biłgorajskim, chełmskim, hrubieszowskim, janowskim, krasnostawskim, lubartowskim, lubelskim, łukowskim, puławskim, radzyńskim, siedleckim, tomaszowskim, włodawskim i zamojskim	10500	„
w powiatach: garwolińskim, sokołowskim i węgrowskim	1000	„
w województwie białostockim	3000	„
w tym		
w powiatach: augustowskim, białostockim, bialskim, grodzieńskim, sokólskim, suwalskim, szczuczyńskim, wołkowyskim i wysoko-mazowieckim	2200	„
w powiatach: łomżyńskim, ostrołęckim i ostrowskim	800	„
w województwie wileńskim	6000	„
„ „ nowogródzkim	8000	„
„ „ poleskim	9000	„
„ „ wołyńskim	6000	„
„ „ tarnopolskim	19000	„
„ „ stanisławowskim	6000	„
„ „ lwowskim	10000	„
„ „ krakowskim	2000	„
„ „ śląskim	8000	„
„ „ poznańskim	23000	„
„ „ pomorskim	19500	„

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 15.II.39 r. Nr 12, poz. 66).

20.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 3 lutego 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, a co do § 5 również w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o umowach zbiorowych cukrowniczo-plantatorskich na okres kampanijny 1939/40.

Na podstawie art. 17 ust. (1) — (4), 18 i 21 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o uregulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 83, poz. 567) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Na okres kampanijny 1939/40 zostaną zawarte trzy umowy zbiorowe rejonowe. Jedna z nich obejmie obszar województwa pomorskiego z wyjątkiem powiatów: lipnowskiego, nieszawskiego, rypińskiego i włocławskiego oraz województwa poznańskiego z wyjątkiem powiatów: kaliskiego, kolskiego, konińskiego i tureckiego; druga — obszar województwa śląskiego; trzecia — pozostały obszar Państwa.

(2) Do zawarcia pierwszej z trzech umów zbiorowych rejonowych, wymienionych w ust. (1), powołuje się Związek Zachodnio-Polskiego Przemysłu Cukrowniczego w Poznaniu oraz Związek Stowarzyszeń Plantatorów Buraków Cukrowych Wielkopolski i Pomorza w Poznaniu; do zawarcia drugiej — zarząd cukrowni Chybie S .A. z jednej strony oraz Związek Stowarzyszeń Plantatorów Buraka Cukrowego w Warszawie i Centralny Związek Drobnych Plantatorów Buraka Cukrowego przy Centralnym Towarzystwie Organizacyj i Kółek Rolniczych w War-

szawie z drugiej; do zawarcia trzeciej — Związek Zawodowy Cukrowni b. Królestwa Polskiego, Wołynia, Małopolski i Śląska z siedzibą w Warszawie z jednej strony oraz Związek Stowarzyszeń Plantatorów Buraka Cukrowego w Warszawie i Centralny Związek Drobnych Plantatorów Buraka Cukrowego przy Centralnym Towarzystwie Organizacyj i Kółek Rolniczych w Warszawie z drugiej.

(3) Na obszarze powiatów: lipnowskiego, nieszawskiego, rypińskiego, włocławskiego, kaliskiego, kolskiego, konińskiego i tureckiego strony, zawierające umowę indywidualną, mają możność wyboru między umową zbiorową rejonową, przewidzianą dla tego obszaru w myśl ust. (1), a umową zbiorową rejonową, obowiązującą na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego. Tryb postępowania przy wyborze przez strony danej umowy ustali trzecia spośród umów zbiorowych rejonowych, wymienionych w ust. (1).

(4) Jeżeli cukrownia, położona na terenie działania jednej z umów zbiorowych rejonowych, posiada plantatorów na terenie działania drugiej umowy, wówczas wiążącą zarówno dla cukrowni, jak i dla plantatorów, jest umowa zbiorowa rejonowa właściwa dla siedziby danej cukrowni. W razie zgody obu stron za podstawę umowy indywidualnej może być przyjęta umowa zbiorowa rejonowa właściwa dla miejscowości, w której znajduje się dane gospodarstwo rolne.

§ 2. Umowy zbiorowe rejonowe powinny przewidywać warunki następujące:

1) Każdemu plantatorowi, który na podstawie umowy plantacyjnej na okres 1938/39 dostarczał buraki do danej cukrowni, cukrownia powinna zaproponować zakontraktowanie na okres kampanijny 1939/40 takiej ilości buraków kat. A, jaka była u niego zakontraktowana na okres kampanijny 1938/39 z ewentualnym odchyleniem, wynikającym ze zmiany współczynnika wydajności cukru z buraków. Przepis niniejszy nie stosuje się do plantatorów: a) posiadających gospodarstwa o obszarze powyżej 50 ha, u których na okres kampanijny 1938/39 została zakontraktowana w drodze wyjątku i tylko na jeden okres kampanijny pewna ilość buraków kat. A, która miała być zakontraktowana w gospodarstwach o obszarze do 50 ha, b) u których na okres kampanijny 1938/39 została zakontraktowana pewna ilość buraków kat. A, odpowiadająca kontyngentowi wewnętrznemu cukru, ustalonemu w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 646) dla rejonu produkcji Nr 62.

2) W razie całkowitego lub częściowego rozparcelowania nieruchomości ziemskiej, w której na okres kampanijny 1938/39 były plantowane buraki cukrowe, cukrownia powinna zapropono-

wać zakontraktowanie takiej ilości buraków kat. A, jaka była plantowana uprzednio w danej nieruchomości, właścicielom gospodarstw powstałych z rozparcelowania tej nieruchomości oraz gospodarstwa odpowiadającego części nierozparcelowanej, każdemu stosunkowo do obszaru jego gospodarstwa.

3) Ilość buraków kat. B, przeznaczonych w okresie kampanijnym 1939/40 do wyprodukowania cukru zapasowego i eksportowego, zostanie rozdzielona pomiędzy wszystkich plantatorów stosunkowo do ilości buraków kat. A, które będą u nich zakontraktowane.

4) Przy każdej cukrowni zostanie powołana komisja cukrowo-buraczana. Zadaniem komisji jest opracowanie planu, według którego cukrownia zakontraktuje buraki kat. A oraz buraki kat. B, przeznaczone do wyprodukowania cukru zapasowego i eksportowego, pomiędzy poszczególne gospodarstwa rolne. W skład komisji wejdą po jednym przedstawiciele: zarządu cukrowni, miejscowego(ych) zrzeszenia(eń) plantatorów, właściwej izby rolniczej oraz dobrowolnych organizacyj i instytucyj rolniczych, które wskaże właściwy wojewoda. Na żądanie wojewody zarząd cukrowni zaprosi na posiedzenie komisji z głosem doradczym przedstawicieli izb rolniczych oraz dobrowolnych organizacyj rolniczych, zwłaszcza zaś plantatorskich z innych województw, gdzie dana cukrownia posiada swych plantatorów. Na zebraniu komisji przewodniczy przedstawiciel zarządu cukrowni. Przy opracowywaniu planu komisja uwzględni przede wszystkim wnioski zgłoszone przez zrzeszenia plantatorów, następnie wnioski wysunięte przez izby i organizacje rolnicze, poza plantatorskimi, wreszcie wnioski cukrowni oraz wnioski zgłoszone do cukrowni bezpośrednio przez rolników.. W protokole posiedzenia komisji należy umieścić uchwały komisji oraz stanowiska odrębne mniejszości komisji wraz z krótkim uzasadnieniem. Protokół podpisują członkowie komisji, którzy wzięli udział w posiedzeniu.

§ 3. Ustala się następujący tryb postępowania przy zawieraniu umów zbiorowych rejonowych na okres kampanijny 1939/40:

1) Umowy, o których mowa powyżej, powinny być w zasadzie zawarte w drodze polubownej i treść ich powinna być zakomunikowana Ministerstwom: Rolnictwa i Reform Rolnych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

2) Jeżeli zawarcie umów w drodze polubownej okaże się niemożliwe, wówczas trzej delegaci mianowani przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu, pod przewodnictwem delegata Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych wezwą do siebie obie strony celem skłonienia ich do bezzwłocznego zawarcia umowy, a gdyby te

próby nie dały pozytywnego wyniku, w celu utworzenia komisji do zawarcia rejonowej umowy zbiorowej.

3) Komisja ta składa się z przedstawicieli plantatorów i przemysłu cukrowniczego, po dwóch z każdej strony (§ 1 ust. (2)), oraz z trzech delegatów rządowych, wymienionych w pkt 2), a jej przewodniczącym jest delegat mianowany przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

4) W razie niewyznaczenia lub niestawiennictwa przedstawicieli którejkolwiek ze stron na posiedzenie komisji przewodniczący zarządza odbycie posiedzenia w drugim terminie i zawiadamia o tym przedstawicieli obu stron. Do prawomocności uchwał, jakie zapadną na tym posiedzeniu ,jest wystarczająca obecność trzech delegatów rządowych. Komisja rozstrzyga sprawy zwykłą większością głosów, przy czym w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 4. Treść umów zbiorowych rejonowych, zawartych w trybie § 3, Minister Rolnictwa i Reform Rolnych podaje do wiadomości cukrowniom oraz plantatorom właściwych rejonów w sposób przez siebie ustalony.

§ 5. (1) Spory dotyczące interpretacji umowy zbiorowej rejonowej, wynikłe między stronami umową tą związanymi, będą rozstrzygane w drodze orzeczeń komisyj rozjemczych, powołanych i orzekających w trybie przewidzianym w § 3 pkt 3) i 4). Do tych komisyj przepisy kodeksu postępowania cywilnego o sądach polubownych nie będą miały zastosowania.

(2) Wszelkie spory, powstałe między poszczególnymi cukrowniami i poszczególnymi plantatorami na tle umów między nimi zawartych w ramach rejonowych umów zbiorowych, będą rozstrzygane przez powoływane w każdym przypadku szczególne komisje rozjemcze. Do sposobu powoływania tych szczególnych komisyj rozjemczych, trybu postępowania przed nimi i wykonalności ich orzeczeń stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania cywilnego o sądach polubownych.

§ 6. (1) Przed przystąpieniem do kontraktowania buraków zarząd cukrowni przesyła właściwemu wojewodzie plan, według którego zamierza kontraktować buraki oraz oryginał protokołu posiedzenia komisji cukrowo-buraczanej. Jeżeli wojewoda w ciągu siedmiu dni nie zgłosi zastrzeżeń, zarząd cukrowni może przystąpić do kontraktowania buraków zgodnie ze złożonym planem.

(2) Zawiadomienia o zakontraktowaniu przez cukrownie buraków, przewidziane w art. 6 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 83, poz. 567), będą uznane za wystarczające tylko wówczas, gdy zawierać bę-

dą wyraźne stwierdzenie, że zakontraktowanie buraków nastąpiło według postanowień właściwej umowy zbiorowej rejonowej i gdy właściwy urząd wojewódzki potwierdzi to na zawiadomieniu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
(Dz. U. R. P. z 11.II.39 r. Nr 11, poz. 60).

21.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 14 lutego 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych o komisjach nadzorczych nad obrotem zwierzętami gospodarskimi i drobiem, nad hurtowym obrotem mięsem oraz nad organizacją targowisk.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 102, poz. 678) zarządzam co następuje:

1. Nazwa, zadania i zakres działania.

§ 1. Dla współdziałania z władzami państwowymi w wykonaniu bezpośredniego nadzoru nad przebiegiem i organizacją obrotu artykułami objętymi rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 102, poz. 678) oraz nad organizacją targowisk powołuje się komisje nadzoru rynku mięsnego: główną, okręgowe i lokalne.

§ 2. Komisje noszą nazwę: „Główna Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego“, „Okręgowa Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego“, „Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego“.

§ 3. (1) Do zadań komisyj nadzoru rynku mięsnego należy:

1) współdziałanie z władzami rządowymi przy wprowadzaniu w życie przepisów i zarządzeń dotyczących obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz hurtowego obrotu mięsem.

2) badanie potrzeb w zakresie organizacji tegoż obrotu i przedstawianie władzom rządowym projektów dotyczących regulowania rynku mięsnego,

3) opiniowanie projektów w zakresie regulowania rynku mięsnego,

4) szerzenie wśród zainteresowanych czynników znajomości obowiązujących przepisów i zarządzeń w zakresie obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem,

5) wykonywanie innych czynności i prac poruczonych przez władze nadzorcze w zakresie tegoż obrotu.

(2) Ponadto do zadań Komisji Głównej i okręgowych należy kontrola i koordynacja działalności komisyj niższego rzędu.

2. Obszar działania i siedziba komisyj.

§ 4. Główna Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego obejmuje m. st. Warszawy, a w zakresie wymienionym w § 3 ust. (2) obszar całego Państwa. Siedzibą jej jest m. st. Warszawa.

§ 5. (1) Okręgowa Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego obejmuje swym działaniem w zakresie wymienionym w § 3 ust. (1) obszar gminy, w której ma swą siedzibę, a w zakresie wymienionym w § 3 ust. (1) obszar gminy, w której ma swą siedzibę, a w zakresie wymienionym w § 3 ust. (2) obszar, dla którego jest ustanowiona.

(2) Okręgowe Komisje Nadzoru Rynku Mięsnego są ustanawiane w miastach wojewódzkich dla każdego województwa oddzielnie z wyjątkiem:

1) Okręgowej Komisji Nadzoru Rynku Mięsnego we Lwowie, której działalność obejmuje obszar województw: lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego,

2) Okręgowej Komisji Nadzoru Rynku Mięsnego w Wilnie, której działalność obejmuje obszar województw: wileńskiego i nowogródzkiego.

§ 6. Właściwy wojewoda na wniosek okręgowej komisji nadzoru rynku mięsnego w drodze zarządzenia:

1) ustanawia lokalne komisje nadzoru rynku mięsnego,

2) ustala ich obszar działania oraz siedzibę.

3. Organizacja komisyj.

§ 7. (1) Główna Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego składa się: z przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego i pięciu członków.

(2) Przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego i dwóch członków, reprezentujących związki samorządu terytorialnego, powołuje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych. Pozostałych członków powołuje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych spośród kandydatów przedstawionych przez Związki: Izb i Organizacyj Rolniczych R. P., Izb Przemysłowo-Handlowych i Izb Rzemieślniczych — po jednym od każdego z nich. W tym samym trybie powołuje się pięciu zastępców członków Komisji.

(3) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych może rozszerzyć skład Głównej Komisji Nadzoru Rynku Mięsnego przez powołanie nowych członków przedstawionych przez Komisję spośród osób reprezentujących giełdy mięsne, kasy targowe, centrale spółdzielni zbytu inwentarza, przemysł mięsny oraz rządową lub samorządową służbę weterynaryjną.

(4) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych może rozwiązać komisję przed upływem kadencji lub odwołać przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego, poszczególnych jej członków i ich zastępców oraz powołać nowych w trybie przewidzianym w ust. (2).

§ 8. (1) Okręgowa Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego składa się: z przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego, z przedstawicieli terytorialnie właściwych izb: rolniczej, przemysłowo-handlowej i rzemieślniczej, po jednym od każdej z nich, oraz dwóch przedstawicieli: w województwach zachodnich — wojewódzkiego związku samorządowego, a w województwach pozostałych — wojewódzkich organów kolegialnych.

(2) Terytorialnie właściwa izba rolnicza przedstawia do zatwierdzenia właściwemu wojewodzie skład członków komisji okręgowej i ich zastępców, uzgodniony z pozostałymi izbami samorządu gospodarczego oraz z wojewódzkimi związkami samorządowymi — w województwach zachodnich, a wojewódzkimi wydziałami — w pozostałych województwach.

(3) Wojewoda może rozszerzyć skład Okręgowej Komisji Nadzoru Rynku Mięsnego przez powołanie nowych członków spośród przedstawicieli miejscowej giełdy mięsnej, kasy targowej, spółdzielni zbytu inwentarza, przetwórni mięsnej oraz organów służby weterynaryjnej.

(4) Wojewoda może rozwiązać komisję przed upływem kadencji lub odwołać poszczególnych członków i zastępców oraz zatwierdzić nowych w trybie przewidzianym w ust. (2).

§ 9. (1) Lokalna Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego składa się: z przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego, z przedstawicieli terytorialnie właściwych izb: rolniczej, przemysłowo-handlowej i rzemieślniczej, po jednym od każdej z nich, oraz z dwóch przedstawicieli związków samorządu terytorialnego, z których jeden jest przedstawicielem gminy właściwej dla siedziby komisji.

(2) Przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego, członków komisji i ich zastępców powołują właściwi wojewodowie spośród kandydatów przedstawionych przez komisję okręgową.

(3) Jeżeli działalność komisji rozciąga się również na targowiska znajdujące się poza miejscem jej siedziby, skład komisji zwiększa się o jednego członka na każde z tych targowisk.

(4) Wojewoda może rozwiązać komisję przed upływem kadencji lub odwołać poszczególnych członków i zastępców oraz powołać nowych w trybie przewidzianym w ust. (2).

§ 10. Kadencja komisyj nadzoru rynku mięsnego: głównej, okręgowych i lokalnych trwa trzy lata.

§ 11. Wzór regulaminów komisyj nadzoru rynku mięsnego wydaje w drodze zarządzenia Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych.

4. Inspektorzy.

§ 12. (1) Główna Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego wykonywa swe czynności przy pomocy biura, na którego czele stoi Główny Inspektor Nadzoru Rynku Mięsnego, powoływany i odwoływany przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych, po wysłuchaniu opinii Przewodniczącego Głównej Komisji.

(2) Okręgowa Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego wykonywa swe czynności przy pomocy okręgowego inspektora nadzoru rynku mięsnego powoływanego i odwoływanego przez wojewodę na wniosek Głównego Inspektora, zgłoszony w porozumieniu z przewodniczącym komisji okręgowej.

(3) Pracami okręgowych inspektorów kieruje Główny Inspektor.

5. Podstawy finansowe.

§ 13. (1) Koszty działalności komisyj nadzoru rynku mięsnego pokrywane są:

1) z opłat targowych,

2) z ewentualnych dotacyj samorządu gospodarczego i terytorialnego oraz organizacyj społecznych.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustala corocznie w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych ogólny plan finansowy, zawierający globalne sumy budżetów komisyj nadzoru rynku mięsnego.

(3) Minister Spraw Wewnętrznych określa na podstawie planu finansowego wysokość udziału komisyj nadzoru rynku mięsnego w opłatach targowych.

(4) Szczegółowe budżety komisyj okręgowych i lokalnych zatwierdzają właściwi wojewodowie.

6. *Przepisy końcowe.*

§ 14. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1939 r.

(2) Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 lutego 1936 r. w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych o powołaniu komisyj nadzorczych nad obrotem zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz nad hurtowym obrotem mięsa tudzież nad organizacją targowisk (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 160) zmienione rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 lutego 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 116).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 25.II.39 r. Nr 14, poz. 88).

POZA WYŻEJ WYMIENIONYMI UKAZAŁY SIĘ NASTĘPUJĄCE USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 października 1938 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. z 10.I.39 r. Nr 2, poz. 8).

Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 22 grudnia 1938 r. w sprawie ustalenia terminów przekazania Dyrekcjom L. P. okręgów radomskiego i krakowsko-śląskiego obszarów państwowego gospodarstwa leśnego, położonych w województwach krakowskim i śląskim części woj. kieleckiego i lubelskiego (Monit. Pols. z 2.I.39 r. Nr 1, poz. 1).

Rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Opieki Społecznej z dnia 28 grudnia 1938 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o przekształceniu Sądu Pracy w Bydgoszczy (Dz. U. R. P. z 31.XII. 38 r. Nr 104, poz. 688).

Rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Opieki Społecznej z dnia 28 grudnia 1938 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw We-

wnętrznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o przekształceniu sądów pracy w Białymstoku i Chrzanowie (Dz. U. R. P. z 31.XII.38 r. Nr 104, poz. 689).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1938 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie oznaczenia papierów wartościowych i ich kursów przy spłacie długów rolniczych (Dz. U. R. P. z 17.I.39 r. Nr 3, poz. 14).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 stycznia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ustalenia podstawowej ceny na spirytus na kampanię 1938/39 r. (Dz. U. R. P. z 6.II.39 r. Nr 9, poz. 49).

22.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr Apr. 57/74—1 z dnia 31 stycznia 1939 r.

w sprawie nadzoru nad cenami.

Z dniem 18 sierpnia 1938 r. weszły w życie nowe przepisy prawne z zakresu aprowizacji, a mianowicie: ustawa z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku oraz wydane na jej podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych: o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów, o regulowaniu cen detalicznych nafty i węgla oraz o ujawnianiu cen przedmiotów powszedniego użytku, o sporządzaniu, posiadaniu w obrocie hurtowym i półhurtowym faktur oraz o przedstawianiu faktur na żądanie władz (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 462, 466, 467 i 468). W świetle wyżej wymienionych przepisów prawnych w dziedzinie nadzoru nad cenami odróżniać należy:

A. przedmioty powszedniego użytku, których ceny — niezależnie od obowiązku ujawniania ich — mogą być przez władze regulowane,

B. przedmioty powszedniego użytku, których ceny podlegają tylko obowiązkowi ujawniania.

A. Regulowanie cen przedmiotów powszedniego użytku.

Do przedmiotów powszedniego użytku, których ceny mogą być regulowane, należą: przetwory zbóż chlebowych, mięso i jego przetwory, nafta i węgiel.

Kompetencje władz administracji ogólnej w zakresie regulowania cen przez ich wyznaczanie opierają się na rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 sierpnia

1938 r .o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów oraz rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o regulowaniu cen detalicznych nafty i węgla (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 466 i 467).

Władze uprawnione do regulowania cen wyznaczają je na podstawie opinii właściwej Komisji cen. Ustalone w ten sposób ceny należy podać do wiadomości publicznej.

Opinia Komisji do wyznaczania cen jest warunkiem niezbędnym do powzięcia decyzji o wyznaczaniu cen, dlatego też, ogłaszając ceny wyznaczone, należy wyraźnie powołać się na opinię właściwej Komisji do wyznaczania cen.

Zakres działania Komisji obejmuje:

a) badanie kalkulacji cen przedstawionych przez wytwórców i kupców,
b) opiniowanie o wysokości cen na żądanie władz administracyjnych.

Podstawą opinii Komisji do wyznaczania cen mają być koszta produkcji i gospodarczo usprawiedliwione koszta wymiany.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w stosunku do PP. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, PP. Wojewodowie w stosunku do PP. Starostów i Prezydentów miast wydzielonych mają prawo:

1) uchylić decyzję władzy uprawnionej z poleceniem ponownego zasięgnięcia opinii Komisji w myśl udzielonych instrukcji,
2) uchylić decyzję władzy uprawnionej i wyznaczyć cenę, biorąc pod uwagę koszta produkcji i gospodarczo usprawiedliwione koszta wymiany,
3) rozwiązać Komisję z jednoczesnym poleceniem powołania jej w innym składzie oraz
4) odebrać uprawnienia do wyznaczania cen.

Gdyby zaszły fakty wymienione w punkcie 2 i 4 władza przekazująca swe uprawnienia wyznacza ceny na podstawie opinii Komisji specjalnie przez siebie powołanej.

Opinia Komisji nie jest wiążąca dla tych władz, które ją powołały, jest tylko materiałem orientacyjnym potrzebnym do powzięcia decyzji przy wyznaczaniu cen.

B. Ujawnianie cen przedmiotów powszedniego użytku.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 sierpnia 1938 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o ujawnianiu cen przedmiotów powszedniego użytku, o sporządzaniu, posiadaniu w obrocie hurtowym i półhurtowym faktur oraz o przedstawianiu faktur na żądanie

władz (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 468), nakłada na posiadaczy wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw sprzedaży przedmiotów powszedniego użytku — obowiązek ujawniania cen za pomocą:

a) cenników,
b) oznaczania cen na towarach,
c) wystawiania rachunków kupującym,
d) sporządzania i posiadania faktur (rachunków) w obrocie hurtowym i półhurtowym oraz przedstawiania ich właściwym władzom.

Obowiązek ten dotyczy zarówno detalistów, jak i hurtowników (nie dotyczy oczywiście producentów rolnych, którzy sprzedają produkty własnego gospodarstwa rolnego).

Cenniki.

Cenniki (wykazy cen) muszą zawierać:

1. nazwę towarów,
2. cenę,
3. firmę lub nazwisko posiadacza przedsiębiorstwa,
4. adres firmy lub posiadacza przedsiębiorstwa,
5. datę sporządzenia cennika.

Poza tym cenniki winny być drukowane lub pisane czytelnie atramentem, nigdy zaś ołówkiem, format zaś najmniejszych cenników winien być ustalony jednolicie, np. na pół arkuszu papieru.

W ten sposób sporządzone cenniki należy wywieszać wewnątrz lokalu handlowego na miejscu widocznym, umożliwiającym zapoznanie się z nimi przez kupujących.

Obowiązek wywieszenia cenników nie dotyczy przedsiębiorstw handlowych o bardzo wielkim i różnorodnym asortymencie towarów. W takich przedsiębiorstwach często należy uznać za wystarczające, gdy w lokalu handlowym znajduje się do dyspozycji kupujących szczegółowy spis towarów przeznaczonych na sprzedaż z podaniem ich cen, w formie książkowej.

Ceny podane w cenniku winny być obliczane wyłącznie w stosunku do obowiązujących jednostek miar i wag (1 metr, 1 litr, 1 kg itp.), lub sztuki, przy czym oznaczanie cen „od — do“ należy stosować tylko w tych przypadkach, gdy szczegółowe wyliczenia wszystkich gatunków i rodzajów towarów nastręczałyby znaczne trudności.

Cenniki (wykazy cen) nie mogą być pod żadnym pozorem sporządzane przez władze administracji ogólnej lub komunalnej, ani też nie mogą być przez te władze zatwierdzane, chociaż obejmują i takie artykuły, których ceny zostały wyznaczone przez władzę, jak również nie mogą zawierać żadnych adnotacji, lub uwag, któreby na takie zatwierdzenie wskazywały.

Trzeba nadmienić, że ceny wymieniane w cennikach należy uważać za ceny maksymalne, których przekraczać nie wolno, oczywiście wolno pobierać ceny niższe.

Przyjętemu przez posiadaczy przedsiębiorstw zwyczajowi posługiwania się cennikami, sporządzanymi przez stowarzyszenia kupców, cechy czy Izby Przemysłowo-Handlowe itd. nie należy przeciwstawiać się, o ile takie cenniki odpowiadają wszystkim warunkom powyżej wyłuszczonym. Cenniki takie powinny zawierać nazwę firmy i datę sporządzenia. Odpowiedzialność za zgodność tego rodzaju cenników z przepisami obowiązującymi ponoszą w każdym przypadku posiadacze przedsiębiorstw.

Oznaczanie cen na towarach.

Obowiązek oznaczania cen na towarach polega na uwidocznianiu cen każdego rodzaju i gatunku przedmiotu powszedniego użytku, bezpośrednio na przedmiocie wystawionym na sprzedaż. Podkreślić należy, że chodzi tu nie o oznaczanie cen każdej sztuki tego samego rodzaju, czy gatunku przedmiotu, lecz wystarczy oznaczenie cen jednej sztuki z tego samego rodzaju i gatunku.

Oznaczanie cen na towarach można wykonywać w różny sposób byle tylko ceny były widoczne i czytelne oraz dotyczyły obowiązujących jednostek miar i wag lub sztuki.

Wystawianie rachunków kupującym.

Do wystawiania rachunków obowiązani są posiadacze przedsiębiorstw tylko na żądanie kupujących. Odmowa wystawienia rachunku stanowi już przekroczenie powołanego wyżej rozporządzenia. Rachunki winny zawierać:

1) nazwę firmy lub nazwisko posiadacza,
2) jego adres,
3) datę sprzedaży,
4) jakość i ilość sprzedanego towaru,
5) cenę za którą towar sprzedano.

Sporządzanie i posiadanie faktur (rachunków) oraz przedstawiania ich władzom

Posiadacze przedsiębiorstw, zajmujących się hurtową lub półhurtową sprzedażą przedmiotów powszedniego użytku, są obowiązani sporządzać i posiadać faktury (rachunki) na wszelkie sprzedawane przez nich artykuły powszedniego użytku. Rachunki te (faktury) posiadacze przedsiębiorstw są obowiązani przedstawiać władzom administracji ogólnej na ich żądanie.

Faktur tych (rachunków) władze nie powinny ani zabierać, ani zatrzymywać poza wypadkami przewidzianymi w specjalnych przepisach (np. w postępowaniu karno-administracyjnym, sądowym).

Wykaz

przedmiotów powszedniego użytku, których ceny winny być ujawniane w przedsiębiorstwach sprzedaży.

A. ARTYKUŁY ŻYWNOŚCI.

1. Pochodzenia roślinnego.

1. Przetwory zbożowe, jak: mąki, kasze, płatki, pieczywa, suchary, makarony, opłatki, krochmal, słód.
2. Warzywa okopowe i strączkowe, jak: ziemniaki, kapusta, marchew, cebula, buraki, kalafiory, groch, fasola; owoce ogrodnicze i leśne, grzyby, krochmal ziemniaczany, syrop, płatki, mąki, kompoty, powidła, marmelady, soki, oliwy, oleje jadalne, wszelkiego rodzaju konserwy.
3. Artykuły kolonialne i używki, jak: cukier, herbata, kawa, kakao, oraz ich przetwory, jak: cukierki, czekolada i wyroby z niej, ryż, cykoria, pieprz, tytoń, ocet, drożdże, mączka do pieczenia, musztardy, sosy i wyroby przemysłu fermentacyjnego, jak: piwo, wino i miód.

2. Pochodzenia zwierzęcego.

1. Mięso, przetwory i produkty uboju, jak: mięso wołowe, cielęce, wieprzowe, baranie, końskie, drób, dziczyzna, wędliny, słonina, smalec, łój, wszelkiego rodzaju konserwy, buliony, ekstrakty.
2. Ryby słodkowodne i morskie oraz ich przetwory, jak: ryby solone, wędzone, marynowane, konserwy.
3. Nabiał, jak: mleko, jaja, oraz ich przetwory, jak: śmietana, sery, masło, wszelkiego rodzaju konserwy.

3. Pochodzenia mineralnego.

Sól do celów jadalnych.

B. ARTYKUŁY ODZIEŻOWE.

1. Materiały włókiennicze i odzież, jak: materiały wełniane, lniane, konopne, jedwabne, bawełniane, pilśniowe oraz z włókien zastępczych, a ponadto gotowe wyroby ubraniowe, bieliźniane, osobiste i pościelowe — trykotowe, kołdry.

2. Wyroby skórzane, jak: obuwie, uprząż, galanteria skórzana, futra, kożuchy.

C. OPAŁOWE I OŚWIETLENIOWE.

Materiały i energia do celów opałowych i oświetleniowych gospodarstwa domowego, jak: drewno, torf, węgiel, nafta, koks, brykiety, świece, zapałki.

D. HIGIENY CODZIENNEJ.

Najniezbędniejsze artykuły higieny codziennej, jak: mydło, wapno i inne środki do utrzymania czystości.

Podając powyższe wskazówki do wiadomości i stosowania polecam PP. Wojewodom i P. Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę dołożyć ze swej strony wszelkich starań, by podległe Panom organa wykonawcze z powyższymi wskazówkami, jako też z omówionymi w nich przepisami dokładnie się zapoznały.

Instrukcja niniejsza uchyla moc obowiązującą wszystkich okólników i pism okólnych w zakresie nadzoru nad cenami i przeciwdziałania nadmiernej zwyżce cen, wydanych przed dniem 18 sierpnia 1938 r.

Za Ministra
M. Wierusz-Kowalski
Podsekretarz Stanu.

Otrzymują: PP. Wojewodowie, P. Komisarz Rządu na m. st. Warszawę, Starostowie i Prezydenci miast oraz do wiadomości: Ministerstwo Przemysłu i Handlu i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

WYDAWNICTWA MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

1. *Moczarski Z.* Hodowla zwierząt (skrót) 1932, str. 570 (wyczerpane)
2. *Stempowski S.* Materiały do bibliografii polityki agrarnej. Zeszyt I i II. 1929 i 1931 r., str. 60 i 72 . . 1.—
   Zeszyt III, 1932, str. 38 . . . . . . (wyczerpane)
3. Parcelacja prywatna. 1933, str. 54 . . . . . —.50
4. *Mikułowski-Pomorski J.* Uprawa roli i roślin 1934, str. 450 (wyczerpane)
5. Instrukcja z dn. 5.VI.34 r. o sprzedaży nawozów sztucznych. 1934, str. 60 . . . . —.70
6. Międzynarodowe umowy sanitarno-weterynaryjne. 1934, str. 107 . . . . (wyczerpane)
7. Wskazówki egzaminacyjne dla kandydatów na kategorię I. 1935, str. 64 . . . . (wyczerpane)
8. Prawo rybackie. 1936 str. 392 . . . . 2.65
9. Zarys uprawy torfowisk niskich. 1935, str. 153 . . 1.20
10. Ustawa z dn. 5. III. 34 o nadzorze nad hodowlą bydła. 1935, str. 30 . . . . (wyczerpane)
11. Zasady odbywania służby przygotowawczej kategorii I. 1935, str. 15 . . . . —.30
12. Wskazówki egzaminacyjne dla kandydatów na stanowiska kat. II i III. 1936, str. 27 . . . . . (wyczerpane)
13. Zasady odbywania służby przygotowawczej kandydatów na stanow. kat. II i III. 1937, str. 7 . . . . . —.20
14. Instrukcja o zalesianiu niektórych nieużytków. 1937, str. 19.
15. Wskazówki egzaminacyjne dla kandydatów na stanowiska kat. I. Wyd. 2 uzupełnione, opracował *A. Dorot.* 1938, str. 82 . . . . —.60
16. Wskazówki egzaminacyjne dla kandydatów na stanowiska kateg. II i III. Wyd. 2 poprawione. 1938 r., str. 23 . —.35

Warszawskie Zakłady Graficzne, Olesińska 19, Telefon 4-31-27.